

(อม.๒๙)
คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๙/๒๕๕๑
คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๕/๒๕๕๑

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๓๐ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	โจทก์
	พันตำรวจโททักษิณหรือนายทักษิณ ชินวัตร	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์
ส่วนรวม

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องว่า เมื่อระหว่างวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๑๙
กันยายน ๒๕๔๙ จำเลยดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็น
เจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มีอำนาจหน้าที่กำหนดและกำกับนโยบายสูงสุดในการบริหารราชการแผ่นดินตาม
แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐและนโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา ตามรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๘๘, ๒๑๑ และ ๒๑๒ จำเลยในฐานะหัวหน้ารัฐบาลมี
อำนาจหน้าที่กำกับดูแลทุกหน่วยงานของรัฐ รวมทั้งองค์การของรัฐและรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นตาม
กฎหมาย เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและพนักงานในองค์การรัฐวิสาหกิจ มีอำนาจสั่งราชการที่

เกี่ยวข้องกับภาษีสรรพสามิตผ่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารผ่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๑ และพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ จำเลยจึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและเจ้าพนักงานมีหน้าที่จัดการหรือดูแลกิจการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร นอกจากนี้จำเลยยังมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๙ ว่าด้วยการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม มาตรา ๑๐๐ ที่ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทที่รับสัมปทานหรือเข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐสำหรับบริษัทชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า บริษัทชินคอร์ป ได้รับสัมปทานโครงการดาวเทียมจากรัฐโดยตรง ตามสัญญาดำเนินการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ และเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ในบริษัทแอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า บริษัทเอไอเอส เป็นผู้ได้รับสัมปทานจากรัฐ ตามสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Cellular Mobile Telephone) จากองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า ทศท. ปัจจุบันแปรสภาพและเปลี่ยนชื่อเป็นบริษัททีโอที จำกัด (มหาชน) โดยบริษัทเอไอเอสเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ในบริษัทดิจิตอลโฟน จำกัด ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า บริษัทดีพีซี เป็นผู้ได้รับสัมปทานดำเนินการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่จากการสื่อสารแห่งประเทศไทย ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า กสท. ปัจจุบันแปรสภาพและเปลี่ยนชื่อเป็นบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) นอกจากนี้บริษัทชินคอร์ปยังเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทชิน แซทเทลไลท์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นผู้ได้รับสัมปทานจากรัฐ ตามสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาดำเนินการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ (ฉบับที่ ๑) โดยบริษัทชินคอร์ปร่วมลงนามเป็น

คู่สัญญาด้วย ก่อนจำเลยเข้าดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี จำเลยและนางพจมาน ชินวัตร ภริยาจำเลย เป็นผู้ถือหุ้นบริษัทชินคอร์ป โดยจำเลยโอนหุ้นของตนบางส่วนให้บริษัทแอมเฟลริช ริช อินเวสต์เมนต์ จำกัด ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า บริษัทแอมเฟลริช เป็นบริษัทของจำเลย ต่อมาบริษัทแอมเฟลริชโอนหุ้นบริษัทชินคอร์ปทั้งหมดให้นายพานทองแท้ ชินวัตร และนางสาวพินทองทา ชินวัตร บุตรจำเลย คนละครึ่ง และจำเลยกับนางพจมานได้โอนหุ้นบริษัทชินคอร์ปของตนส่วนที่เหลือทั้งหมดให้บุคคลต่าง ๆ ซึ่งเป็นบุตร น้องสาว และญาติจำเลยเป็นผู้ถือหุ้นแทน รวมจำนวน ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๗๕ ของจำนวนหุ้นทั้งหมดของบริษัท

คดีนี้ ขณะเกิดเหตุจำเลยดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี กระทำการฝ่าฝืนกฎหมาย โดยยังคงถือไว้ซึ่งหุ้นบริษัทชินคอร์ปจำนวน ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น กล่าวคือ เมื่อระหว่างวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๘ เวลากลางวันและกลางคืนต่อเนื่องกัน จำเลยอำพรางการถือหุ้นจำนวนดังกล่าวไว้ด้วยการให้บริษัทแอมเฟลริช บริษัทวินมาร์ค จำกัด นายพานทองแท้ นางสาวพินทองทา นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร และนายบรรณพจน์ ดามาพงศ์ มีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นแทน เมื่อระหว่างวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ เวลากลางวันและกลางคืนต่อเนื่องกัน จำเลยอำพรางการถือหุ้นจำนวนดังกล่าวไว้ด้วยการให้นายพานทองแท้ นางสาวพินทองทา นางสาวยิ่งลักษณ์ และนายบรรณพจน์ มีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นแทน และเมื่อระหว่างวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ เวลากลางวันและกลางคืนต่อเนื่องกัน จำเลยดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมาย มีหน้าที่จัดการดูแลกิจการเกี่ยวกับโทรคมนาคมของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และเกี่ยวกับภาษีของกระทรวงการคลัง จำเลยปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและโดยทุจริต เข้ามีส่วน

ได้เสียในกิจการโทรคมนาคม ด้วยการสั่งการตามอำนาจหน้าที่ให้มีการแปลงค่าสัมปทานในกิจการโทรคมนาคมให้เป็นภาษีสรรพสามิต เพื่อประโยชน์แก่ธุรกิจของบริษัทชินคอร์ป โดยค่าสัมปทานดังกล่าวบริษัทเอไอเอสและบริษัทดีพีซีมีหน้าที่จะต้องชำระให้แก่บริษัททีโอที จำกัด (มหาชน) และบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ตามสัญญาสัมปทาน โดยจำเลยมอบนโยบายและสั่งการให้ตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ลดอัตราและยกเว้นภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๖๘) ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๖ และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ กรณีที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจากกิจการโทรคมนาคมและให้นำค่าสัมปทานหักกับภาษีสรรพสามิตเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ กระทรวงการคลัง กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร บริษัททีโอที จำกัด (มหาชน) บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และบริษัทอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยทำให้บริษัททีโอที จำกัด (มหาชน) และบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ที่เป็นคู่สัญญาต้องนำเงินค่าภาษีสรรพสามิตมาหักออกจากค่าสัมปทาน ทำให้เสียหายเป็นเงินจำนวน ๔๑,๙๕๑.๖๘ ล้านบาท และจำนวน ๒๕,๙๙๒.๐๘ ล้านบาท ตามลำดับ นอกจากนี้จำเลยไม่กำหนดให้มีการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตในกิจการดาวเทียมทั้งที่เป็นกิจการโทรคมนาคมและเป็นกิจการที่บริษัทชินคอร์ปได้รับสัมปทานจากรัฐเช่นเดียวกับโทรศัพท์พื้นฐานและโทรศัพท์เคลื่อนที่ ถือเป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและเป็นการใช้อำนาจโดยไม่สุจริต เหตุเกิดที่แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร และแขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร เกี่ยวพันกัน จำเลยเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑/๒๕๕๐, อม. ๑๐/๒๕๕๒, อม. ๕๕/๒๕๕๘ และเป็นบุคคล

คนเดียวกับจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อม. ๔/๒๕๕๑ ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑, ๑๕๒, ๑๕๗ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔, ๑๐๐, ๑๒๒ นับโทษจำเลยต่อจากโทษของจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑/๒๕๕๐, อม. ๑๐/๒๕๕๒, อม. ๕๕/๒๕๕๘ และต่อจากโทษของจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อม. ๔/๒๕๕๑ ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ศาลส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้จำเลยทราบโดยชอบแล้ว แต่จำเลยไม่มาศาล จึงออกหมายจับจำเลยและมีคำสั่งให้จำเลยคดีออกจากสารบบความชั่วคราว ต่อมา มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ ใช้บังคับ โดยมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ศาลพิจารณาคดีได้โดยไม่ต้องกระทำต่อหน้าจำเลย แต่ไม่ตัดสิทธิจำเลยที่จะตั้งทนายความมาดำเนินการแทนตนได้ โจทก์จึงยื่นคำร้องขอให้ยกคดีขึ้นพิจารณาใหม่ ศาลอนุญาตและส่งหมายเรียกกับสำเนาฟ้องให้จำเลยทราบอีกครั้งโดยชอบแล้ว จำเลยไม่มา ศาลจึงออกหมายจับจำเลย แต่ไม่สามารถจับจำเลยได้ภายใน ๓ เดือน นับแต่วันออกหมายจับ ให้ถือว่าจำเลยหลบหนี จึงพิจารณาคดีได้โดยไม่ต้องกระทำต่อหน้าจำเลย และถือว่าจำเลยให้การปฏิเสธ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง และมาตรา ๓๓ วรรคสาม

ระหว่างไต่สวนพยานโจทก์ จำเลยไม่มาศาล แต่ตั้งทนายความมาดำเนินการแทน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ วรรคสอง ศาลอนุญาต

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวนของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประกอบรายงานการไต่สวนของคณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า คตส. รวมทั้งคำแถลงปิดคดีของโจทก์และทนายจำเลยแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติได้ว่า จำเลยดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ๒ วาระ ต่อเนื่องกัน วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๘ และวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ นางพจมาน ชินวัตร เป็นภริยาจำเลย นายพานทองแท้ ชินวัตร และนางสาวพินทองทา ชินวัตร เป็นบุตรจำเลยกับนางพจมาน นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นน้องสาวจำเลย และนายบรรณพจน์ ดามาพงศ์ เป็นพี่ชายนางพจมาน สำหรับบริษัทชินคอร์ปเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ในบริษัทเอไอเอส และบริษัทชิน แซทเทลไลท์ จำกัด (มหาชน) โดยบริษัทเอไอเอสเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ในบริษัทดีพีซี บริษัทชินคอร์ปและบริษัทในเครือดังกล่าวต่างได้รับสัมปทานและเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐ ดังนี้ บริษัทชินคอร์ปได้รับสัมปทานโครงการดาวเทียมจากรัฐโดยตรง ตามสัญญาดำเนินกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๔ เอกสารหมายเลข จ.๑๔๒ ต่อมามีการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาให้บริษัทชิน แซทเทลไลท์ จำกัด เข้าร่วมเป็นคู่สัญญาด้วย ตามสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาดำเนินกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ (ฉบับที่ ๑) ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๓๕ เอกสารหมายเลข จ.๑๔๔ บริษัทเอไอเอสได้รับสัมปทานให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่จาก ทศท. ตามสัญญาอนุญาตให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Cellular Mobile Telephone)

ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๓๓ เอกสารหมายเลข ๑๔๓ และบริษัทดีพีซีได้รับสัมปทานให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่จาก กสท. ตามสัญญาให้ดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูลาร์ DIGITAL PCN (PERSONAL COMMUNICATION NETWORK) ๑๘๐๐ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ เอกสารหมายเลข ๑๘๓

เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑/๒๕๕๓ ระหว่าง อัยการสูงสุด ผู้ร้อง พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ผู้ถูกกล่าวหา (จำเลยคดีนี้) คุณหญิงพจมาน ชินวัตร ที่ ๑ กับพวก รวม ๒๒ คน ผู้คัดค้าน วินิจฉัยว่า จำเลยและคุณหญิงพจมานยังคงถือไว้ซึ่งหุ้นบริษัทชินคอร์ป จำนวน ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น โดยให้นายพานทองแท้ นางสาวพินทองทา นางสาวยิ่งลักษณ์ นายบรรณพจน์ และบริษัทแอมเฟลิริช เป็นผู้ถือหุ้นแทนในระหว่างที่จำเลยดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีทั้งสองวาระ พิพากษาให้เงินที่ได้จากการขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปจำนวน ๓๙,๔๗๔,๙๖๕,๓๒๕.๗๐ บาท และเงินปันผลหุ้นจำนวน ๖,๘๙๘,๗๒๒,๑๒๙ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๔๖,๓๗๓,๖๘๗,๔๕๔.๗๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยเฉพาะดอกเบี้ยที่ได้รับจากบัญชีเงินฝาก นับตั้งแต่วันฝากเงินจนถึงวันที่ธนาคารส่งเงินจำนวนดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน ตามเอกสารหมายเลข ๑๖๖

ภายหลังจากจำเลยดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในวาระที่ ๑ แล้ว ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ จำเลยเรียกประชุมรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานราชการ และรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงคมนาคม กระทรวงการคลัง ทศท. และ กสท. ที่ประชุมมอบหมายให้ผู้เกี่ยวข้องศึกษาแนวทางการแปรสภาพ ทศท. และ กสท. เป็นบริษัทเอกชน รวมทั้ง

ศึกษาความเป็นไปได้ของการนำระบบภาษีสรรพสามิตมาใช้แก่ธุรกิจโทรคมนาคม กระทรวงคมนาคม
จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารกิจการร่วมค้า (Steering Committee) มีนายศรีสุข
จันทรางศุ เป็นประธาน จากนั้นคณะกรรมการบริหารกิจการร่วมค้ามีคำสั่งที่ ๑/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๑
มีนาคม ๒๕๔๕ แต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาทรัพย์สิน หนี้สิน และภาระผูกพันของ ทศท. และ กสท.
(ด้านโทรคมนาคม) ที่จะโอนไปยังบริษัทที่ตั้งใหม่ มีนายสมหมาย ภาษี เป็นประธานคณะทำงาน และ
คณะทำงานดังกล่าวมีคำสั่งที่ ๒/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕ แต่งตั้งคณะทำงานย่อยเพื่อ
ศึกษาความเป็นไปได้และความเหมาะสมในการแปลงส่วนแบ่งรายได้จากสัญญาร่วมการทำงานให้เป็น
ภาษีสรรพสามิต มีนายอารีพงศ์ ภู่อุ่ม เป็นประธานคณะทำงานย่อย และมอบหมายให้กรม
สรรพสามิตดำเนินการศึกษาเรื่องดังกล่าวควบคู่กันไปด้วย ต่อมาคณะทำงานพิจารณาทรัพย์สินฯ
จัดทำรายงานผลการศึกษาสรุปว่า กรณีข้อกฎหมายการจัดตั้งบริษัทใหม่สามารถดำเนินการได้ ส่วน
กรณีแปลงส่วนแบ่งรายได้ของสัญญาร่วมการทำงานเป็นภาษีสรรพสามิตต้องแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
และคณะทำงานย่อยจัดทำรายงานผลการศึกษาสรุปว่า สามารถนำภาษีสรรพสามิตมาใช้กับกิจการ
โทรคมนาคมได้โดยต้องแก้ไขกฎหมาย ๒ ฉบับ คือ พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗
และพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ส่วนกรมสรรพสามิตดำเนินการศึกษา
โดยมีคำสั่งที่ ๑๗๑/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๔๕ แต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาความเป็นไปได้
ในการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจากกิจการโทรคมนาคม มีนางสิริสุข พิศลยบุตร เป็นประธาน
คณะทำงาน จัดทำรายงานผลการศึกษาสรุปว่า การจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจากกิจการโทรคมนาคม
จะต้องแก้ไขกฎหมายทั้งสองฉบับดังกล่าวเช่นกันโดยตราเป็นพระราชบัญญัติ แต่เนื่องจากเป็นกฎหมาย
ที่เกี่ยวกับการเงินซึ่งมีผลกระทบต่อความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงสามารถตราเป็น

พระราชกำหนดได้โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๑๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และออกประกาศกระทรวงการคลังเพื่อกำหนดอัตราภาษีสำหรับกิจการ โทรคมนาคมที่จะใช้จัดเก็บภาษีสรรพสามิตต่อไป ต่อมาเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ มีการจัดตั้ง กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีภารกิจกำกับดูแลด้านโทรคมนาคม โดยนายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๕ นายสุรพงษ์แถลงข่าวเรื่องการแปร สัญญาร่วมการทำงานด้านกิจการโทรคมนาคมต่อผู้ประกอบการว่าจะนำมาตราการแปลงค่าสัมปทานมา เป็นเครื่องมือในการแปรสัญญาโทรคมนาคมแทนการเจรจาแปรสัญญาสัมปทาน ซึ่งสอดคล้องกับ เอกสารวิจัยส่วนบุคคลของนายบุญคลี ปลั่งศิริ ประธานกรรมการบริษัทชินคอร์ปในฐานะนักศึกษา วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักรภาครัฐร่วมเอกชน รุ่นที่ ๑๔ ปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๔ - ๒๕๔๕ ต่อมานายสถิตย์ ลิ่มพงศ์พันธุ์ อธิบดีกรมสรรพสามิต มีบันทึก ข้อความที่ กค ๐๖๒๓/๐๑๐๑๗ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๖ เสนอร่างพระราชบัญญัติพิกัดอัตรา ภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (ปรับปรุงคำนิยามสถานบริการ) ต่อปลัดกระทรวงการคลัง เพื่อนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๖ คณะรัฐมนตรีประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องดังกล่าวเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นเร่งด่วนต้องเร่งดำเนินการสร้างความชัดเจนในการเรียก เก็บภาษีสรรพสามิตโดยทันที จึงมีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ แล้วให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเข้าไปพิจารณาร่วมกับ กระทรวงการคลังเพื่อแก้ไขรูปแบบการตรากฎหมายเป็นพระราชกำหนด ต่อมาสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกามีหนังสือแจ้งกระทรวงการคลังและกรมสรรพสามิตว่า การแก้ไข พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ จำเป็นต้องแก้ไขบทนิยามคำว่า “บริการ”

และ “สถานบริการ” ของพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ให้สอดคล้องกันด้วย โดยสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ยกร่างพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. และร่างพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. เสนอไปยังสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาแล้ว วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๖ คณะรัฐมนตรีประชุมมีมติเห็นชอบร่างกฎหมายทั้งสองฉบับ แล้วนำร่างกฎหมายทั้งสองฉบับขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยและประกาศพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๔๖ ในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๖ โดยให้มีผลใช้บังคับนับแต่วันประกาศ เพื่อจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจากกิจการที่ได้รับอนุญาตหรือสัมปทานจากรัฐในวันเดียวกันคณะรัฐมนตรีประชุมมีมติเห็นชอบร่างประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ลดอัตราและยกเว้นภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๖๘) ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๖ ให้ลดพิกัดอัตราและยกเว้นภาษีสรรพสามิต สำหรับกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่จากอัตราร้อยละ ๕๐ เหลือร้อยละ ๑๐ ตามบัญชีท้ายประกาศ ต่อมาวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ คณะรัฐมนตรีประชุมมีมติเห็นชอบแนวทางการดำเนินการเพื่อหักค่าภาษีสรรพสามิตออกจากส่วนแบ่งรายได้ที่คู่สัญญาจะต้องนำส่งให้คู่สัญญาภาครัฐตามที่กระทรวง

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ สำหรับ ทศท. แปรสภาพและเปลี่ยนชื่อเป็นบริษัททีโอที จำกัด (มหาชน) เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ส่วน กสท. แปรสภาพและเปลี่ยนชื่อเป็นบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๖ ต่อมาวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจบริษัททีโอที จำกัด (มหาชน) มีหนังสือร้องเรียนไปยัง คตส. ขอให้ ตรวจสอบการตราพระราชกำหนดทั้งสองฉบับดังกล่าว เนื่องจากทำให้เกิดความเสียหายต่อกิจการ โทรคมนาคมของชาติ และส่งผลให้บริษัทเอกชนที่เป็นกิจการในครอบครัวของจำเลยได้รับประโยชน์ อย่างมาก คตส. มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนกรณีดังกล่าว คณะกรรมการไต่สวน ดำเนินการไต่สวนและแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยว่า เมื่อครั้งจำเลยดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในสอง วาระ จำเลยและคู่สมรสยังคงถือหุ้นบริษัทชินคอร์ปซึ่งเป็นบริษัทที่ได้รับสัมปทานจากหน่วยงาน ของรัฐ อันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม และจำเลยกระทำการ ทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่แปลงค่าสัมปทานเป็นภาษีสรรพสามิต จำเลยมีหนังสือชี้แจงปฏิเสธ ข้อกล่าวหา คตส. พิจารณาแล้วมีมติว่า การกระทำของจำเลยมีมูลความผิดตามข้อกล่าวหา และมีมติ ให้ส่งรายงาน เอกสาร หลักฐานพร้อมความเห็นไปยังโจทก์เพื่อยื่นฟ้องเป็นคดีนี้ จำเลยเป็นบุคคลคน เดียวกับจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑/๒๕๕๐, อม. ๑๐/๒๕๕๒ และ อม. ๕๕/๒๕๕๘ และเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อม. ๔/๒๕๕๑ ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกมีว่า จำเลยกระทำความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทที่รับสัมปทานหรือเข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐ อันฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติ มาตรา ๑๐๐ (๒) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ

ทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ เห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๑๐๐ (๒) ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นหุ้นส่วน หรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่เข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบ หรือดำเนินคดี โดยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติออกประกาศ เรื่อง กำหนดตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องห้ามมิให้ดำเนินการตามความในมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๔๔ กำหนดตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องห้ามมิให้ดำเนินการตามความในบทบัญญัติดังกล่าว ดังต่อไปนี้

๑. นายกรัฐมนตรี และ ๒. รัฐมนตรี มีเจตนารมณ์เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้ แสวงหาประโยชน์จากหน่วยงานของรัฐที่อยู่ในอำนาจกำกับ ดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบของตน เพราะการปฏิบัติหน้าที่หรือวินิจฉัยสั่งการหรือใช้อำนาจที่ตนมีอยู่เหนือหน่วยงานของรัฐ อาจส่งผล กระทบหรือมีอิทธิพลต่อการใช้ดุลพินิจหรือการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรในหน่วยงานของรัฐนั้น ๆ อันจะก่อให้เกิดการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ของตนกับผลประโยชน์ของรัฐ หรือก่อให้เกิดความ เคลือบแคลงสงสัยในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ของตนได้ ข้อจำกัดสิทธิตามบทบัญญัติ ดังกล่าวมิได้ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐทุกตำแหน่ง หากแต่ใช้เฉพาะตำแหน่งที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อพิจารณาเจตนารมณ์ดังกล่าวประกอบประกาศ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องห้ามมิให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งกำหนดห้ามไว้เฉพาะตำแหน่งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเท่านั้น ย่อมแสดงให้เห็นได้ว่าบทบัญญัติ นี้มีวัตถุประสงค์ให้ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ดำรงตำแหน่งในทางบริหารราชการแผ่นดินระดับสูง

โดยมิได้จำกัดว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นจะต้องมีอำนาจกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบ หรือดำเนินคดี ในหน่วยงานของรัฐนั้น ๆ โดยตรง ขณะเกิดเหตุจำเลยดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เป็นผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมือง จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามความหมายในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และประกาศ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าว โดยจำเลยมีอำนาจหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินร่วมกับรัฐมนตรีอื่น ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ กฎหมายและนโยบายที่แถลงต่อรัฐสภา และต้องรับผิดชอบร่วมกัน ต่อรัฐสภาในนโยบายทั่วไปของคณะรัฐมนตรี ตามบทบัญญัติมาตรา ๒๐๑ และ ๒๑๑ ของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น ในการบริหาร ราชการแผ่นดินมีพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ จัดระเบียบการบริหาร ราชการแผ่นดินออกเป็น ๓ ส่วน ได้แก่ การบริหารราชการส่วนกลาง การบริหารราชการส่วนภูมิภาค และการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ กำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้ารัฐบาล และมีอำนาจหน้าที่กำกับ โดยทั่วไปในการบริหารราชการแผ่นดิน สั่งให้ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และส่วน ราชการซึ่งมีหน้าที่ควบคุมราชการส่วนท้องถิ่น ชี้แจง แสดงความคิดเห็น ทำรายงานเกี่ยวกับการ ปฏิบัติราชการ ในกรณีจำเป็นจะยับยั้งการปฏิบัติราชการใด ๆ ที่ขัดต่อนโยบายหรือมติคณะรัฐมนตรี ก็ได้ มีอำนาจสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของราชการส่วนกลาง ราชการส่วน ภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น บังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหารทุกตำแหน่งซึ่งสังกัดกระทรวง ทบวง กรม และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรม รวมทั้งดำเนินการอื่น ๆ ในการ ปฏิบัติตามนโยบาย จึงแสดงให้เห็นถึงอำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีในการบริหารราชการแผ่นดิน

ว่ามีขอบเขตอย่างกว้างขวาง มีอำนาจเหนือข้าราชการฝ่ายบริหารทุกตำแหน่งในทุกกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งมีรัฐธรรมนูญว่าการกระทรวง ทบวงต่าง ๆ เป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารราชการกระทรวงและ ทบวงนั้น ๆ โดยนายกรัฐมนตรีมีอำนาจกำกับดูแลตามลำดับผ่านรัฐมนตรี จำเลยจึงมีอำนาจกำกับ ดูแล สิ่งการเกี่ยวกับการบริหารราชการของกระทรวงคมนาคมผ่านรัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงคมนาคม ดังนั้นจำเลยจึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบราชการของกระทรวง คมนาคมซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่เป็นคู่สัญญากับบริษัทชินคอร์ป ตามสัญญาดำเนินการดาวเทียม สื่อสารภายในประเทศเอกสารหมายเลข จ.๑๔๒ และ จ.๑๔๔ ได้รับความจากทางใต้สวนโดยนายวิโรจน์ เลาหะพันธุ์ เบิกความว่า ตามบัญชีผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัทชินคอร์ป ณ วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๑ ระบุว่า จำเลยถือหุ้นจำนวน ๓๒,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น นางพจมานถือหุ้นจำนวน ๓๔,๖๕๐,๐๐๐ หุ้น และ นายบรรณพจน์ถือหุ้นจำนวน ๖,๘๔๗,๓๙๕ หุ้น วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ ผู้ถือหุ้นบริษัทชินคอร์ป มีมติให้เปลี่ยนแปลงทุนชำระแล้วของบริษัทด้วยการออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนจากหุ้นที่ยังมิได้จัดสรรเพื่อ เสนอขายแก่ผู้ถือหุ้นเดิม จำเลย นางพจมานและนายบรรณพจน์ได้ซื้อหุ้นเพิ่มทุนโดยนางพจมานเป็น ผู้ชำระค่าซื้อหุ้นเพิ่มทุนให้นายบรรณพจน์ หลังจากบริษัทชินคอร์ปเพิ่มทุนแล้ว จำเลยถือหุ้นจำนวน ๖๕,๘๔๐,๐๐๐ หุ้น นางพจมานถือหุ้นจำนวน ๖๙,๓๐๐,๐๐๐ หุ้น และนายบรรณพจน์ถือหุ้นจำนวน ๑๓,๖๑๘,๐๓๐ หุ้น วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๒ จำเลยโอนขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปจำนวน ๓๒,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น ในราคาหุ้นละ ๑๐ บาท ให้แก่บริษัทแอมเพิลริชโดยนางพจมานเป็นผู้ชำระค่าซื้อ หุ้น วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ จำเลยและนางพจมานโอนขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปทั้งหมดให้แก่ผู้ซื้อ โดยตรงในราคาหุ้นละ ๑๐ บาท โดยจำเลยขายให้แก่นายพานทองแท้จำนวน ๓๐,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น และขายให้แก่นางสาวยิ่งลักษณ์จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ส่วนนางพจมานขายให้แก่นายพานทองแท้

จำนวน ๔๒,๔๗๕,๐๐๐ หุ้น และขายให้แก่นายบรรณพจน์จำนวน ๒๖,๘๒๕,๐๐๐ หุ้น โดย นายพานทองแท้ นางสาวยิ่งลักษณ์ และนายบรรณพจน์ ต่างออกตั๋วสัญญาใช้เงินเพื่อชำระค่าซื้อหุ้น มีกำหนดใช้เงินเมื่อทวงถามโดยไม่มีดอกเบี้ยมอบให้แก่จำเลยและนางพจมาน วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๔ บริษัทชินคอร์ปเปลี่ยนแปลงมูลค่าหุ้นที่ได้ตราไว้จากหุ้นละ ๑๐ บาท เป็นหุ้นละ ๑ บาท เป็นผลให้ผู้ถือหุ้นเดิมมีจำนวนหุ้นเพิ่มขึ้นเป็น ๑๐ เท่า โดยบัญชีผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัทชินคอร์ป ณ วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๔ ระบุว่า นายพานทองแท้ถือหุ้นจำนวน ๗๓๓,๙๕๐,๒๒๐ หุ้น นายบรรณพจน์ถือหุ้นจำนวน ๔๐๔,๔๓๐,๓๐๐ หุ้น นางสาวยิ่งลักษณ์ถือหุ้นจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น และบริษัทแอมเฟิลริชถือหุ้นจำนวน ๒๒๙,๒๐๐,๐๐๐ หุ้น ต่อมานายพานทองแท้โอนขายหุ้น บริษัทชินคอร์ปบางส่วนให้แก่นางสาวพินทองทาโดยตรงเมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๕ จำนวน ๓๖๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๖ อีกจำนวน ๗๓,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ในราคา หุ้นละ ๑ บาท ทำให้นายพานทองแท้คงเหลือหุ้นอยู่จำนวน ๒๙๓,๙๕๐,๒๒๐ หุ้น และนางสาว พินทองทาถือหุ้นจำนวน ๔๔๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๙ บริษัทแอมเฟิลริชโอนขาย หุ้นบริษัทชินคอร์ปทั้งหมดให้แก่ นายพานทองแท้และนางสาวพินทองทาโดยตรง คนละ ๑๖๔,๖๐๐,๐๐๐ หุ้น ในราคาหุ้นละ ๑ บาท และวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๙ นายพานทองแท้ นางสาวพินทองทา นางสาวยิ่งลักษณ์ และนายบรรณพจน์ โอนขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปที่ตนมีชื่อเป็น ผู้ถือหุ้นทั้งหมดผ่านตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้แก่กลุ่ม 테마เส็กของประเทศสิงคโปร์ โดยมีบริษัทซีดาร์ โฮลดิ้งส์ จำกัด และบริษัทแอสเพน โฮลดิ้งส์ จำกัด เป็นผู้ซื้อ รวมจำนวน ๑,๔๘๗,๗๔๐,๑๒๐ หุ้น ในราคาหุ้นละ ๔๙.๒๕ บาท รวมเป็นเงิน ๗๓,๐๗๕,๒๐๐,๘๔๗.๕๖ บาท โดยจำนวนหุ้นที่ขายไปเป็นหุ้นที่รับโอนมาจากจำเลยและนางพจมาน กับหุ้นเพิ่มทุนที่นายบรรณพจน์

ซื้อโดยใช้เงินของนางพจมานชำระค่าหุ้น และหุ้นที่นายพานทองแท้กับนางสาวพินทองทาได้รับโอนมาจากบริษัทแอมเพิลริชรวมอยู่ด้วยจำนวน ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น ซึ่งหุ้นจำนวนนี้หลังหักค่านายหน้าร้อยละ ๐.๒๕ และภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ ๗ แล้ว คงเหลือค่าหุ้นเป็นเงินสด ๖๙,๗๒๒,๘๘๐,๙๓๒.๐๕ บาท ซึ่งหุ้นดังกล่าวได้รับเงินปันผลระหว่างปี ๒๕๔๖ ถึงปี ๒๕๔๘ รวม ๖ ครั้ง เป็นเงิน ๖,๘๙๘,๗๒๒,๑๒๙ บาท ตามเอกสารหมายเลข จ.๓๓ ถึง จ.๓๖ โดยบุคคลดังกล่าวได้รายงานการจำหน่ายหลักทรัพย์ตามแบบ ๒๔๖-๒ ให้สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แล้ว คณะอนุกรรมการได้สวนพิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ก่อนจำเลยจะเข้าดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในสองวาระ จำเลยโอนหุ้นบริษัทชินคอร์ปให้แก่นายพานทองแท้ นางสาวพินทองทา นางสาวยิ่งลักษณ์ นายบรรณพจน์ และบริษัทแอมเพิลริชไปแล้วก็ตาม แต่จำเลยยังคงไว้ซึ่งอำนาจต่าง ๆ และมีพฤติการณ์อันแสดงว่าจำเลยและนางพจมานยังเป็นเจ้าของหุ้นที่แท้จริง โดยให้บุคคลดังกล่าวเป็นผู้ถือหุ้นแทน เห็นว่า แม้การโอนขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปดังกล่าว ทั้งผู้โอนและผู้รับโอนได้รายงานการจำหน่ายหลักทรัพย์ตามแบบ ๒๔๖-๒ ให้สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แล้วก็ตาม แต่รายงานดังกล่าวไม่ใช่หลักฐานแสดงการโอนกรรมสิทธิ์ในหุ้นจำนวนที่รายงาน ดังนั้นในปัญหาว่า จำเลยและนางพจมานมีพฤติการณ์คงถือไว้ซึ่งหุ้นบริษัทชินคอร์ปหรือไม่ จึงต้องวินิจฉัยจากพฤติการณ์ระหว่างจำเลยและนางพจมาน กับนายพานทองแท้ นางสาวพินทองทา นางสาวยิ่งลักษณ์ นายบรรณพจน์ และบริษัทแอมเพิลริช ตั้งแต่มีการซื้อหุ้นเพิ่มทุนของบริษัทชินคอร์ป การโอนหุ้นระหว่างกัน และการถือครองหุ้นตั้งแต่มีการโอนให้แก่กันจนมีการขายหุ้นทั้งหมดให้แก่กลุ่มเทมาเส็กเป็นสำคัญ ได้ความต่อมาว่า วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๕ นายพานทองแท้โอนขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปจำนวน ๓๖๗,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ในราคา ๑ บาท ให้แก่นางสาวพินทองทาซึ่งเป็นน้องสาวร่วมบิดา

มารดาเดียวกันและบรรลุนิติภาวะแล้ว โดยนางพจมานซึ่งเป็นมารดาเป็นผู้ชำระค่าซื้อหุ้น และได้
ความจากคำเบิกความของนายอเนก พนาอภิชน ผู้ช่วยผู้อำนวยการด้านการเงินและบัญชีของ
บริษัทชินคอร์ปว่า ภายหลังปี ๒๕๔๐ บริษัทชินคอร์ปงดจ่ายเงินปันผล และเริ่มจ่ายเงินปันผลในปี
๒๕๔๖ ปีละ ๒ งวด งวดแรกเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๖ สำหรับเงินปันผลหุ้นจำนวนที่โอนมาจาก
จำเลยและนางพจมาน และหุ้นเพิ่มทุนที่นายบรรณพจน์ซื้อโดยใช้เงินของนางพจมานชำระหนี้
บริษัทชินคอร์ปจ่ายเงินปันผลหุ้นดังกล่าวให้แก่นายพานทองแท้จำนวน ๑๖๕,๑๒๗,๕๐๐ บาท
นางสาวพินทองทาจำนวน ๑๖๕,๑๕๐,๐๐๐ บาท นางสาวยิ่งลักษณ์จำนวน ๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท
นายบรรณพจน์จำนวน ๑๕๑,๓๕๓,๐๖๗ บาท และบริษัทแอมเพิลริชจำนวน ๑๔๘,๑๔๐,๐๐๐ บาท
เมื่อได้รับเงินปันผลงวดแรกแล้ว นางสาวยิ่งลักษณ์และนายบรรณพจน์ก็เริ่มชำระเงินตามตัวสัญญา
ใช้เงินให้แก่จำเลยและนางพจมาน วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๖ นายพานทองแท้โอนขายหุ้น
บริษัทชินคอร์ปให้แก่นางสาวพินทองทาอีกจำนวน ๗๓,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น โดยนางสาวพินทองทาใช้เงิน
ปันผลที่ได้รับจากบริษัทชินคอร์ปมาชำระค่าหุ้นให้แก่นายพานทองแท้ นอกจากนี้ยังได้ความจาก
สำนวนไต่สวนของ คตส. ว่า นางสาวพินทองทานำเงินปันผลที่ได้รับมาจำนวน ๔๘๕,๘๒๙,๘๐๐ บาท
ไปซื้อหุ้นบริษัทอสังหาริมทรัพย์ ๕ บริษัท คืบจากบริษัทวินมาร์ค จำกัด ซึ่งเป็นหุ้นที่จำเลยและ
นางพจมานขายให้แก่บริษัทวินมาร์ค จำกัด ไปก่อนหน้า สำหรับนายพานทองแท้เมื่อได้รับเงินปันผล
จากบริษัทชินคอร์ปแล้วก็ได้ทยอยโอนเงินเข้าบัญชีนางพจมานจนถึงเดือนมกราคม ๒๕๔๙
ส่วนนางสาวยิ่งลักษณ์ได้รับเงินปันผลรวม ๖ งวด เป็นเงิน ๙๗,๒๐๐,๐๐๐ บาท แล้วได้ส่งจ่ายเช็ค
ชำระหนี้ให้แก่จำเลยรวมเป็นเงิน ๒๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท แม้จะได้ความว่านายพานทองแท้ นางสาว
ยิ่งลักษณ์ และนายบรรณพจน์ ต่างออกตัวสัญญาใช้เงินเพื่อชำระค่าหุ้นมีกำหนดใช้เงินเมื่อทวงถาม

โดยไม่มีดอกเบี้ยมอบให้แก่จำเลยและนางพจมานก็ตาม แต่จำเลยและนางพจมานก็ไม่ได้ทวงถามให้บุคคลดังกล่าวชำระเงินตามตัวสัญญาใช้เงินแต่อย่างใด จนกระทั่งนายพานทองแท้ นางสาวยิ่งลักษณ์ และนายบรรณพจน์ ได้รับเงินปันผลหุ้นแล้วจึงมีการโอนเงินชำระคืนให้แก่จำเลยและนางพจมาน แต่จำนวนเงินที่โอนชำระคืนนั้นกลับไม่ตรงกับจำนวนเงินที่ระบุไว้ในตัวสัญญาใช้เงิน ตามพฤติการณ์ดังกล่าวจึงน่าจะเชื่อว่าการโอนซื้อขายหุ้นให้แก่กันระหว่างบุคคลดังกล่าวไม่มีการโอนซื้อขายและไม่มี การชำระราคากันจริง

สำหรับบริษัทแอมเพิลริชและบริษัทวินมาร์ค จำกัด ได้ความจากสำนวนไต่สวนของ คตส. ว่า บริษัทแอมเพิลริชมีจำเลยเป็นผู้ถือหุ้นเพียงผู้เดียว บริษัทแอมเพิลริชรับโอนหุ้นบริษัท ชินคอร์ปมาจากจำเลยจำนวน ๓๒,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๔ บริษัท ชินคอร์ปเปลี่ยนแปลงมูลค่าหุ้นที่ตราไว้จากหุ้นละ ๑๐ บาท เป็นหุ้นละ ๑ บาท มีผลทำให้ผู้ถือหุ้น เดิมมีจำนวนหุ้นเพิ่มขึ้น ๑๐ เท่า แต่ตามบัญชีผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัทชินคอร์ป ณ วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๔ กลับระบุว่า บริษัทแอมเพิลริชถือหุ้นเพียง ๒๒๙,๒๐๐,๐๐๐ หุ้น โดยขาดจำนวนที่รับ โอนมาจากจำเลย ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ข้อนี้ไต่ความจากสำนวนไต่สวนของ คตส. ว่า ธนาคาร ยูบีเอส เอจี ประเทศสิงคโปร์ เข้ามาเปิดบัญชีหลักทรัพย์ไว้กับธนาคารซิตี้แบงก์ สาขากรุงเทพ จำนวน ๓ บัญชี ได้แก่ บัญชีเลขที่ ๘๐๐๒๒๔๘๐๐๐๒ บัญชีเลขที่ ๘๐๐๒๔๘๐๐๐๖ ซึ่งระบุเป็นบัญชี หลักทรัพย์ของบริษัทวินมาร์ค จำกัด และบัญชีเลขที่ ๘๐๐๒๔๘๐๐๐๗ ซึ่งระบุเป็นบัญชีหลักทรัพย์ ของบริษัทแอมเพิลริช ได้ความคำเบิกความของนายสัญญา วรญาณู นิติกรธนาคารซิตี้แบงก์ สาขา กรุงเทพ ว่า ธนาคารซิตี้แบงก์ สาขากรุงเทพได้รับคำสั่งจากธนาคารยูบีเอส เอจี ประเทศสิงคโปร์ ให้ โอนหุ้นบริษัทชินคอร์ปไปมาระหว่างบัญชีหลักทรัพย์ ๓ บัญชีดังกล่าว ตามคำสั่ง S.W.I.F.T.

Incoming Messages Log ของธนาคารซีทีแบงก์ สาขากรุงเทพ เอกสารหมายเลข จ.๗๕ ในช่วงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๘ มีการโอนย้ายหุ้นบริษัทชินคอร์ปไปมาระหว่างบัญชีหลักทรัพย์ ๓ บัญชี โดยไม่มีการชำระราคา และได้ความจากคำเบิกความของนายธีระชัย ภูวนาถนรานุบาล เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ในขณะนั้น และคำเบิกความของนางวรัชญา ศรีมาจันทร์ พนักงานของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ว่า พยานทั้งสองเป็นผู้ตรวจสอบกรณีจำเลยขายหุ้นบริษัทเอสซี แอสเสท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ให้บริษัทวินมาร์ค จำกัด เกี่ยวกับการกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยประสานขอข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทวินมาร์ค จำกัด จากธนาคารกลางประเทศสิงคโปร์พบว่า จำเลยและนางพจมานเป็นเจ้าของบริษัทดังกล่าว พยานทั้งสองปากเบิกความประกอบเอกสารที่ได้รับมาจากธนาคารกลางประเทศสิงคโปร์ และเป็นพยานหลักฐานที่มีความน่าเชื่อถือ ดังนี้จึงแสดงว่าในช่วงเวลาที่จำเลยดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในวาระที่ ๑ บริษัทแอมเฟลิริชได้โอนหุ้นบริษัทชินคอร์ปบางส่วนไปอยู่ในความครอบครองของบริษัทวินมาร์ค จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทของจำเลยและนางพจมาน ทำให้จำนวนหุ้นบริษัทชินคอร์ปของบริษัทแอมเฟลิริชตามบัญชีผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัทชินคอร์ป ณ วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๔ ขาดจำนวนที่รับโอนมาจากจำเลย ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น แล้วต่อมาบริษัทวินมาร์ค จำกัด ก็ได้โอนหุ้นดังกล่าวกลับคืนมาให้กับบริษัทแอมเฟลิริช ทำให้บริษัทแอมเฟลิริชมีหุ้นบริษัทชินคอร์ปจำนวน ๓๒๙,๒๐๐,๐๐๐ หุ้น ครบถ้วนตามจำนวนที่ได้รับโอนมาจากจำเลย หลังจากนั้นบริษัทแอมเฟลิริชได้โอนหุ้นบริษัทชินคอร์ปทั้งหมดให้แก่นายพานทองแท้และนางสาวพินทองทา คนละ ๑๖๔,๖๐๐,๐๐๐

หุ้น แล้วนายพานทองแท้และนางสาวพินทองทาได้ออนขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปทั้งหมดให้แก่กลุ่มเทมาเส็ก

ในการบริหารจัดการบริษัทชินคอร์ปได้ความว่า จำเลยและนางพจมานมีสิทธิออกเสียงรวมกันทั้งทางตรงและทางอ้อมเกินกว่ากึ่งหนึ่งของหุ้นที่มีสิทธิออกเสียง ถือเป็นผู้มีอำนาจในการควบคุมนโยบายและการดำเนินงานของบริษัทชินคอร์ป แสดงให้เห็นว่าจำเลยและนางพจมานเป็นผู้ควบคุมนโยบายและการดำเนินงานของบริษัทชินคอร์ปผ่านทางคณะกรรมการของบริษัท เมื่อพิจารณาพฤติการณ์ระหว่างจำเลยและนางพจมาน กับนายพานทองแท้ นางสาวพินทองทา นางสาวยิ่งลักษณ์ นายบรรณพจน์ บริษัทแอมเฟลริช และบริษัทวินมาร์ค จำกัด ตั้งแต่มีการซื้อหุ้นเพิ่มทุนของบริษัทชินคอร์ป การโอนหุ้นระหว่างกัน และการถือครองหุ้นตั้งแต่มีการโอนให้แก่กัน จนมีการขายหุ้นให้แก่กลุ่มเทมาเส็กตามที่วินิจฉัยมาข้างต้น ประกอบกับในคดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑/๒๕๕๓ ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ที่โจทก์เป็นผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้รับทรัพย์สินของจำเลยตกเป็นของแผ่นดิน โดยกล่าวหาว่าจำเลยและนางพจมานยังเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่แท้จริงในหุ้นบริษัทชินคอร์ปจำนวน ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น โดยใช้ชื่อ นายพานทองแท้ นางสาวพินทองทา นางสาวยิ่งลักษณ์ นายบรรณพจน์ และบริษัทแอมเฟลริช เป็นผู้ถือหุ้นแทน ขอให้ยึดเงินที่ได้จากการขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปให้แก่กลุ่มเทมาเส็กของประเทศสิงคโปร์ และเงินปันผลพร้อมดอกผลให้ตกเป็นของแผ่นดิน เนื่องจากร่ำรวยผิดปกติและมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ คดีดังกล่าวจำเลยซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหา นางพจมาน นายพานทองแท้ นางสาวพินทองทา นางสาวยิ่งลักษณ์ และนายบรรณพจน์ เป็นผู้คัดค้านที่ ๑ ถึงที่ ๕ ตามลำดับ ต่างยื่นคำคัดค้านต่อผู้คดีในชั้นศาล ศาลได้สอบสวนแล้ววินิจฉัยว่า จำเลยและนางพจมานยังคงถือไว้ซึ่งหุ้น

บริษัทชินคอร์ปจำนวน ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น โดยให้บุคคลต่าง ๆ ดังกล่าวเป็นผู้ถือหุ้นแทนในระหว่างที่จำเลยดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในสองวาระตามคำร้อง คดีนี้พยานหลักฐานของโจทก์ตามที่ได้วินิจฉัยมาจึงรับฟังได้ว่า ขณะที่จำเลยดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในสองวาระ จำเลยเป็นผู้ถือหุ้นบริษัทชินคอร์ปจำนวน ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น โดยให้บริษัทแอมเพิลริช บริษัทวินมาร์ค จำกัด นายพานทองแท้ นางสาวพินทองทา นางสาวยิ่งลักษณ์ และนายบรรณพจน์ เป็นผู้ถือหุ้นแทนเมื่อบริษัทชินคอร์ปเป็นคู่สัญญากับกระทรวงคมนาคมซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ ตามสัญญาดำเนินกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ โดยจำเลยเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบกระทรวงคมนาคม การกระทำของจำเลยจึงเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๑๐๐ (๒) จำเลยให้บุคคลต่าง ๆ เป็นผู้ถือหุ้นบริษัทชินคอร์ปแทนจำเลยต่อเนื่องมาโดยตลอด เพียงแต่ในช่วงเวลาดังกล่าวจำเลยดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในสองวาระติดต่อกันเท่านั้น ถือได้ว่าจำเลยมีเจตนาเดียวกระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๑๐๐ (๒) องค์คณะผู้พิพากษาจึงมีมติด้วยเสียงข้างมากกว่าจำเลยกระทำความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทที่รับสัมปทานหรือเข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐและเป็นความผิดกรรมเดียว อันฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๑๐๐ (๒) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งต้องรับโทษตามมาตรา ๑๒๒

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปมีว่า จำเลยกระทำความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่จัดการหรือดูแลกิจการใด เข้าไปมีส่วนได้เสียเพื่อประโยชน์สำหรับตนเองเนื่องด้วยกิจการนั้นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๒ และฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบตามมาตรา ๑๕๗ หรือไม่ ตามทางใต้สวนได้ความจากคำเบิกความของนายแก้วสรร

อธิปโทธิ ว่า ประธาน คตส. มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ซึ่งมีนายก้านรงค์ จันทิก เป็นประธานอนุกรรมการ พยานเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ ผลการตรวจสอบปรากฏว่า ในระหว่างที่จำเลยดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในสองวาระ จำเลยใช้อำนาจในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีสั่งการให้มีการแปลงค่าสัมปทานในกิจการโทรคมนาคมเป็นภาษีสรรพสามิต เพื่อประโยชน์แก่บริษัทชินคอร์ป ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ในบริษัทเอไอเอส และบริษัทในเครือซึ่งเป็นคู่สัญญาสัมปทานที่ต้องชำระค่าสัมปทานให้แก่ ทศท. และ กสท. โดยให้คณะรัฐมนตรีตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๔๖ ขยายฐานภาษีสรรพสามิตให้รวมถึงกิจการที่ได้รับอนุญาตหรือสัมปทานจากรัฐ สำหรับกิจการโทรคมนาคม กำหนดพิกัดอัตราภาษีร้อยละ ๕๐ โดยให้ลดลงหรืองดเว้นภาษีได้ แล้วคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติให้ออกประกาศกระทรวงการคลัง ลดพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตดังกล่าวลง สำหรับกิจการโทรศัพท์พื้นฐานเหลือร้อยละ ๒ กิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่เหลือร้อยละ ๑๐ และมีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ เห็นชอบให้คู่สัญญาภาคเอกชนที่ต้องชำระภาษีสรรพสามิต มีสิทธินำภาษีสรรพสามิตที่ชำระให้แก่กรมสรรพสามิตแล้วมาหักออกจากค่าสัมปทานที่ต้องชำระให้แก่คู่สัญญาภาครัฐได้ และได้ข้อเท็จจริงจากคำเบิกความของนายสมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ รองประธานมูลนิธิสถาบันเพื่อการพัฒนาประเทศไทย หรือเรียกโดยย่อว่า สถาบันทีดีอาร์ไอ ว่า เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ คณะรัฐมนตรีชุดที่จำเลยดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี มีมติเห็นชอบกับแผนแม่บทการพัฒนากิจการโทรคมนาคม รวมทั้งการแปรรูป ทศท. และ กสท. โดยจัดตั้งองค์กรขึ้นกำกับดูแล ต่อมาวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๑ คณะรัฐมนตรีมีมติให้กระทรวงคมนาคมเสนอแผนในการแปรรูป ทศท. และ กสท. กำหนดโครงสร้างการแปรรูปสัญญา

ร่วมการงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับภาคเอกชน เพื่อเปิดโอกาสให้มีการแข่งขันในการประกอบธุรกิจโทรคมนาคมอย่างเสรี ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้ใช้บริการโทรคมนาคม โดยกระทรวงคมนาคมได้ว่าจ้างบริษัทที่ปรึกษารวม ๓ บริษัท ดำเนินการศึกษาแนวทางในการแปรรูป ทศท. และ กสท. เพื่อเสนอความเห็นต่อกระทรวงคมนาคม และคณะกรรมการกำกับนโยบายรัฐวิสาหกิจได้ประชุมและมีมติครั้งที่ ๑/๒๕๔๑ ตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นมาศึกษาเรื่องนี้ด้วย แต่ปรากฏว่าความเห็นของบริษัทที่ปรึกษาทั้งสามบริษัทกับความเห็นของคณะอนุกรรมการชุดดังกล่าวแตกต่างกันบางส่วน คณะกรรมการกำกับนโยบายรัฐวิสาหกิจจึงมีมติให้ว่าจ้างสถาบันที่ดียวไอศึกษาและเสนอความเห็นต่อกระทรวงการคลัง นายสมเกียรติ นายฉลองภพ สุสังกรกาญจน์ และนักวิชาการอีกหลายคนได้ร่วมกันศึกษาแล้ว มีความเห็นว่าการแปรรูปหรือไม่แปรรูปสัญญาสัมปทานหรือการแก้ไขสัญญาสัมปทานต้องเป็นไปตามความสมัครใจของคู่สัญญาทั้งสองฝ่าย โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ที่แต่ละฝ่ายจะได้รับจากการแปรรูปหรือไม่แปรรูปสัญญาสัมปทานว่าแตกต่างกันหรือไม่ เพราะไม่มีเหตุผลที่คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะได้รับผลประโยชน์เพิ่มมากขึ้นจากการแปรรูปสัญญาสัมปทาน กรณีการตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๔๖ นั้น ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๓๒/๒๕๔๘ ว่า กระบวนการตราพระราชกำหนดทั้งสองฉบับชอบด้วยกฎหมาย ตามเอกสารหมายเลข จ.๓๒ เห็นว่า จำเลยดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เป็นข้าราชการการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐมีหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินและบังคับบัญชาข้าราชการซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ จำเลยจึงเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่จัดการดูแลกิจการโทรคมนาคม ทั้งในขณะนั้นจำเลยยังคงเป็นผู้ถือหุ้นบริษัทชินคอร์ปโดยให้บุคคลอื่นมีชื่อเป็น

ผู้ถือหุ้นแทนตามที่วินิจฉัยไว้แล้ว โดยบริษัทชินคอร์ปเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ในบริษัทเอไอเอสซึ่งได้รับสัมปทานดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่จาก ทศท. และบริษัทเอไอเอสเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ในบริษัทดีพีซีซึ่งได้รับสัมปทานดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่จาก กสท. แม้จะได้ความว่าจำเลยมอบหมายให้มีการศึกษาการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจากกิจการโทรคมนาคม เพื่อทราบถึงประโยชน์และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นก่อนมีการตราพระราชกำหนดทั้งสองฉบับก็ตาม โดยนายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในขณะนั้นเบิกความเป็นพยานว่าเหตุที่นำแนวคิดการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตมาใช้กับกิจการโทรคมนาคม เนื่องจากเมื่อปี ๒๕๔๕ คณะรัฐมนตรีพิจารณาเรื่องการแปรสภาพ ทศท. และ กสท. ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจไปเป็นบริษัทจำกัด และมีการหารือกันว่าเมื่อแปรสภาพเป็นบริษัทจำกัดแล้ว จะนำหุ้นไปกระจายให้แก่ผู้ถือหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย รัฐบาลจึงพิจารณาเรื่องรายได้ของ ทศท. และ กสท. ที่ดำเนินการด้วยการใช้อำนาจรัฐ โดย ทศท. และ กสท. มีรายได้ ๒ ทาง คือ รายได้จากการดำเนินการของตนเอง เช่น การให้บริการโทรศัพท์พื้นฐาน และรายได้ที่เกิดจากการที่กระทรวงการคลังมอบหมายให้ ทศท. และ กสท. เป็นผู้ให้สัมปทานแก่เอกชน เมื่อเอกชนได้รับสัมปทานแล้วจะต้องจ่ายส่วนแบ่งรายได้ให้แก่ ทศท. และ กสท. โดยส่วนแบ่งรายได้ดังกล่าวรวมกับรายได้ส่วนที่เป็นกำไรต้องนำส่งให้กระทรวงการคลัง ณ สิ้นปี หาก ทศท. และ กสท. แปรสภาพเป็นบริษัทจำกัดแล้วนำไปกระจายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ โดยที่รัฐบาลไม่ดำเนินการกับส่วนแบ่งรายได้นี้ก่อน ส่วนแบ่งรายได้นี้ก็จะเป็นรายได้ของบริษัทซึ่งไม่ใช่รายได้ที่เกิดจากการดำเนินงานอย่างแท้จริงของบริษัท กระทรวงการคลังกังวลต่อปัญหาดังกล่าว จึงมีการศึกษาและนำระบบภาษีสรรพสามิตมาจัดเก็บ เพื่อนำรายได้ส่วนนี้กลับคืนให้กระทรวงการคลัง แต่เนื่องจากการดำเนินงานของ ทศท. และ กสท. กับเอกชนคู่สัญญา

ต้องมีค่าเชื่อมต่อโครงข่ายด้วย จึงมีการพิจารณาให้แบ่งส่วนแบ่งรายได้ออกเป็น ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งให้กระทรวงการคลังในรูปภาษีสรรพสามิต อีกส่วนหนึ่งให้ ทศท. และ กสท. หลังจากนั้นได้มีการศึกษาและออกพระราชกำหนด ประกาศกระทรวงการคลัง และมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว เมื่อแปรสภาพ ทศท. และ กสท. เป็นบริษัทแล้ว เกิดกระแสประชาชนไม่เห็นด้วยต่อการนำบริษัทเข้าตลาดหลักทรัพย์ แนวคิดเรื่องดังกล่าวจึงหยุดชะงักไป แต่เมื่อพิจารณาตามหลักการและเหตุผลที่จำเลยกับคณะรัฐมนตรีตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๔๖ แล้ว เป็นเหตุผลที่แสดงว่าประสงคจะหารายได้เข้ารัฐ แต่คณะรัฐมนตรีชุดของจำเลยกลับมีมติยอมให้ภาคเอกชนที่ประกอบธุรกิจในด้านกิจการโทรคมนาคมซึ่งชำระภาษีสรรพสามิต สามารถนำภาษีที่ชำระให้แก่กรมสรรพสามิตไปหักออกจากค่าสัมปทานที่ต้องชำระให้แก่หน่วยงานของรัฐได้ ย่อมทำให้รัฐต้องสูญเสียรายได้ อันเป็นการขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ในการตราพระราชกำหนดทั้งสองฉบับ มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวขัดแย้งกับเจตนารมณ์ในการตราพระราชกำหนดทั้งสองฉบับอย่างเห็นได้ชัด เพราะหากรัฐประสงค์จะเก็บภาษีสรรพสามิตจากการให้บริการโทรศัพท์เพื่อหารายได้เข้าสู่รัฐจริง ก็ไม่มีเหตุผลที่จะยอมให้ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ทำสัญญาสัมปทานกับ ทศท. และ กสท. มีสิทธินำภาษีสรรพสามิตไปหักออกจากค่าสัมปทานได้ มติคณะรัฐมนตรีชุดของจำเลยที่ออกมาเช่นนี้ย่อมส่งผลกระทบต่อสถานะทางการเงินของ ทศท. และ กสท. ซึ่งจำเลยย่อมคาดหมายได้ว่าจะทำให้ ทศท. และ กสท. ได้รับความเสียหาย แต่ไม่ปรากฏว่าจำเลยได้สั่งการใด ๆ เพื่อชดเชยรายได้ให้แก่ ทศท. และ กสท. โดยนายสิทธิชัย โภไคยอุดม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในขณะนั้นซึ่งมีพลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์

ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อจากจำเลย เบิกความเป็นพยานว่า มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ที่ให้ผู้ประกอบการมีสิทธินำภาษีสรรพสามิตสำหรับกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ชำระแล้วไปหักออกจากค่าสัมปทานที่ผู้ประกอบการดังกล่าวต้องนำส่งให้แก่คู่สัญญาภาครัฐตามสัญญาสัมปทานนั้น มีผลเป็นการคืนเงินภาษีสรรพสามิตให้แก่ผู้ประกอบการ และรัฐไม่ได้รับรายได้จากการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตดังกล่าวเลยซึ่งพยานคิดคำนวณแล้วปรากฏว่า มีภาษีสรรพสามิตขาดหายไปเป็นเงินประมาณ ๖๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท คณะรัฐมนตรีชุดต่อมาซึ่งมีพลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี จึงมีมติให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ และต่อมาเมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๐ คณะรัฐมนตรีชุดดังกล่าวเห็นชอบให้กระทรวงการคลังออกประกาศลดพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต สำหรับกิจการโทรคมนาคมลงเหลือร้อยละ ๐ โดยพยานเบิกความต่อไปว่า ภายหลังจากมีการยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ จนถึงวันออกประกาศกระทรวงการคลังลดพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตลงเหลือร้อยละ ๐ ปรากฏว่า รัฐมีรายได้จากการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจากกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นเงินประมาณ ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับผลกระทบจากมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ได้ความจากคำเบิกความของนายहरसा शिवेपुष्प รองกรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ว่า กสท. ขาดรายได้จากส่วนแบ่งรายได้เป็นเงิน ๒๕,๙๙๒,๐๘๑,๑๘๒.๕๓ บาท โดย กสท. ไม่ได้รับการชดเชยเป็นอย่างอื่นในส่วนของการรายได้ที่ขาดไป ส่วน ทศท. ได้ความจากคำเบิกความของนางชัชณีย์ โสติกสิริ ผู้จัดการส่วนจัดการงานผลประโยชน์ของบริษัททีโอที จำกัด (มหาชน) ว่า ทศท. ขาดรายได้จากส่วนแบ่งรายได้เป็นเงิน ๓๑,๔๖๒,๕๑๑,๒๐๔.๗๓ บาท ประกอบกับในคดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑/๒๕๕๓ ของศาลฎีกา

แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยว่า การที่คณะรัฐมนตรีซึ่งมีจำเลยดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ดำเนินการตราพระราชกำหนดทั้งสองฉบับสำหรับกิจการโทรคมนาคม กับอนุมัติออกประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ลดอัตราภาษีและยกเว้นภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๖๘) ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๖ และมีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ให้คู่สัญญาภาคเอกชนนำภาษีสรรพสามิต สำหรับกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ชำระให้แก่กรมสรรพสามิตตามประกาศกระทรวงการคลังดังกล่าวมาหักออกจากค่าสัมปทานที่ต้องชำระให้แก่หน่วยงานภาครัฐได้นั้น เป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ดำเนินการดังกล่าว อันเป็นการกีดกันผู้ประกอบการโทรคมนาคมรายใหม่ และเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัทชินคอร์ปจนเป็นเหตุให้รัฐได้รับความเสียหาย เมื่อพิเคราะห์พฤติการณ์ทั้งปวงของจำเลยแล้ว ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่า จำเลยมอบนโยบายและสั่งการให้ตราพระราชกำหนดทั้งสองฉบับ สำหรับกิจการโทรคมนาคม ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ลดอัตราภาษีและยกเว้นภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๖๘) ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๖ และมีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ เห็นชอบแนวทางให้คู่สัญญาภาคเอกชนนำภาษีสรรพสามิตมาหักออกจากส่วนแบ่งรายได้ที่คู่สัญญาภาคเอกชนจะต้องนำส่งให้คู่สัญญาภาครัฐได้ เป็นการกระทำเพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัทเอไอเอสซึ่งได้รับสัมปทานจาก ทศท. และบริษัทดีพีซีซึ่งได้รับสัมปทานจาก กสท. โดยทั้งสองบริษัทดังกล่าวเป็นบริษัทในเครือของบริษัทชินคอร์ปซึ่งจำเลยเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ให้ได้รับคืนเงินภาษีสรรพสามิตที่ชำระแล้ว โดยมีสิทธินำไปหักออกจากส่วนแบ่งรายได้หรือค่าสัมปทานที่ต้องนำส่งให้ ทศท. และ กสท. ตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว เป็นผลให้ ทศท. และ กสท. ได้รับความเสียหายต้องขาดรายได้จำนวนดังกล่าวข้างต้น เมื่อจำเลยเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่จัดการดูแลกิจการโทรคมนาคม และเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัทชินคอร์ป

การกระทำของจำเลยจึงเป็นการเข้ามีส่วนได้เสียในการดำเนินการดังกล่าว และเป็นผลให้บริษัทที่จำเลยเป็นผู้ถือหุ้นอยู่ได้รับประโยชน์ อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด องค์คณะผู้พิพากษาจึงมีมติด้วยเสียงข้างมากกว่า การกระทำของจำเลยตามฟ้องเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๒ ซึ่งเป็นบทเฉพาะแล้วจึงไม่ต้องปรับบททั่วไปตามมาตรา ๑๕๗ อีก

ส่วนที่โจทก์มีคำขอให้นับโทษของจำเลยในคดีนี้ต่อจากโทษของจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑/๒๕๕๐, อม. ๑๐/๒๕๕๒, อม. ๕๕/๒๕๕๘ และต่อจากโทษของจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อม. ๔/๒๕๕๑ ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เห็นว่า สำหรับคดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑/๒๕๕๐ ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำเลยที่ ๑ จำคุก ๒ ปี เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ แต่จำเลยที่ ๑ หลบหนีและยังไม่ได้ตัวมาเพื่อรับโทษนับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุดจนถึงวันที่ศาลมีคำพิพากษาคดีนี้เกินกำหนดเวลาสิบปี เป็นอันล่วงเลยการลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๘ (๓) แล้ว แม้ต่อมาจะมีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยเพิ่มมาตรา ๗๔/๑ ที่มีให้นับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ และมีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ ออกใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๐ โดยมาตรา ๒๕ วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำเลย ถ้าจำเลยหลบหนีไปในระหว่างต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษ มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ” ก็ตาม แต่บทบัญญัติแห่งกฎหมาย

ทั้งสองฉบับดังกล่าวมีผลทำให้กำหนดเวลาที่บุคคลอาจต้องรับโทษอาญาขยายออกไปเป็นไม่มี กำหนดเวลาล่วงเลยการลงโทษ อันเป็นบทบัญญัติที่เป็นโทษแก่จำเลยที่ ๑ จึงไม่อาจนำมาใช้บังคับ ย้อนหลังกับโทษตามคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑/๒๕๕๐ ซึ่งถึงที่สุดไปก่อนที่กฎหมาย ทั้งสองฉบับดังกล่าวจะมีผลใช้บังคับ เมื่อโทษจำคุกในคดีดังกล่าวล่วงเลยการลงโทษตามประมวล กฎหมายอาญา มาตรา ๙๘ (๓) แล้ว จึงไม่อาจนับโทษจำเลยคดีนี้ต่อจากโทษของจำเลยที่ ๑ ในคดี ดังกล่าวได้ ส่วนคดีหมายเลขแดงที่ อม. ๕๕/๒๕๕๘ ศาลมีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ ให้ยกฟ้องจำเลยที่ ๑ จึงไม่มีโทษจำคุกให้นับต่อ ดังนั้น ให้นับโทษจำเลยคดีนี้ต่อโทษจำคุกของจำเลย ในคดีหมายเลขแดงที่ อม. ๔/๒๕๕๑ และโทษจำคุกของจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑๐/๒๕๕๒ เท่านั้น

อนึ่ง ระหว่างพิจารณาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๗ ให้ ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๕๒ แห่งประมวลกฎหมายอาญาและให้ใช้อัตราโทษใหม่แทน แต่ กฎหมายที่แก้ไขใหม่ไม่เป็นคุณแก่จำเลย จึงต้องใช้กฎหมายเดิมซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่จำเลย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓

พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๐ วรรคหนึ่ง (๒) และมาตรา ๑๒๒ วรรคหนึ่ง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๒ (เดิม) การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลาย กรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ โดย องค์คณะผู้พิพากษามีมติเสียงข้างมาก ให้ลงโทษฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทที่รับ

(อม.๔๒)

- ๓๐ -

สัมปทานหรือเข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐ จำคุก ๒ ปี ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่จัดการหรือดูแลกิจการเข้ามีส่วนได้เสียเพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นเนื่องด้วยกิจการนั้น จำคุก ๓ ปี รวมเป็นจำคุก ๕ ปี ให้นับโทษจำคุกจำเลยต่อจากโทษจำคุกของจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อม. ๔/๒๕๕๑ และต่อจากโทษจำคุกของจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑๐/๒๕๕๒ ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้อหาและคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก.

นายดิเรก อิงคนินันท์

นายธีระพงศ์ จิระภาค

นายประทีป ดุลพินิจธรรมา

นายณพพร โพธิ์รังสียากร

นายอนันต์ วงษ์ประภารัตน์

นายธนสทศ นิลกำแหง

นายโสภณ โรจน์อนนท์

นายพิศล พิรุณ

นายชัยยุทธ ศรีจำนงค์

